

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
B R O N S T E T A M P E R E
voor Jos BROEKX - Paul STINCKENS
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

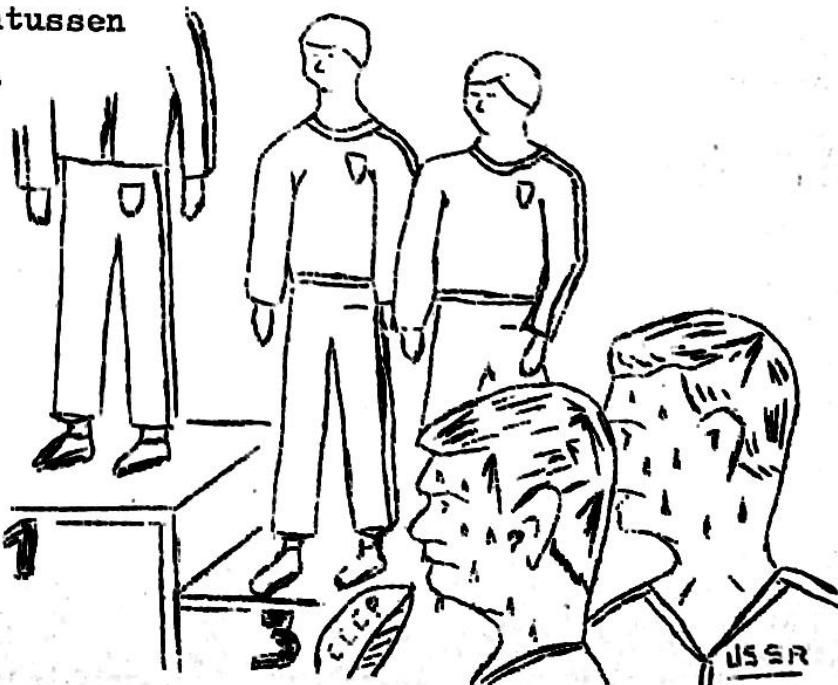
De moreel van onze -later- bronzen ploeg was niet al te hoog voor de start van de "grote wedstrijd". De K2 1 000 m en vooral de K4 1 000 m waren wel een beetje (veel) tegengevallen ; de K2 door een slechte halve finale-indeling en de K4 door een zeer slechte -onregelmatige- start, wat hen -achteraf bekeken- een haast zekere finaleplaats kostte. Toch voorspelden zij zich nog -als ze dan tenminste van tegenslag zouden gespaard blijven- een plaats bij de eerste 6 à 7 ploegen.

Eenmaal op het water bleek het al vlug dat zij zich niet tevreden zouden stellen met een figurantenrol. In de kopgroep van een twaalfstal ploegen stevenden ook Jos en Paul op de eerste bocht (na 2 km) toe. Wat onze N.W.C.'ers daar lieten zien was haast niet te geloven. Zij vertrokken aan de buitenzijde van de draai in 8ste à 9de positie om als derden -en dan langs de binnenkant- de bocht uit te gaan. Onze masseur Achiel stond stom van verbazing. Even later had hij één en al lof over het tweetal : "Dat is varen, durven moet ge, durven ... dat wordt nog een wereldploeg".

Intussen "zwoegde" ons duo verder. Bij de kopgroep van 3 voegden zich ook nog terug de Roemenen, terwijl de Denen ook terug fel kwamen opzetten. Bij de volgende doortocht langs de tribunes (na 6 km) stond het echter reeds vast dat het metaal tussen Rusland, Hongarije, Roemenië ... -of België- zou verdeeld worden. Tot nu toe had alleen onze ploeg kunnen weerstaan aan de achtereenvolgende demarrages van de drie andere leiders. Trainer Van de Moere was nu reeds in feeststemming. Hij kon geen moment meer stilstaan en pitste mij van blijdschap haast plat tussen zijn armen.

De volgende grote slag werd intussen echter uitgevochten op het water.

Juist na de laatste bocht (na 8 km) kon Rusland het tempo van Roemenië en Hongarije niet meer volgen en moest lossen. Jos en Paul, die op de boeggolf van de Russen lagen reageerden dadelijk en spurttten de sovjet-kampioenen voorbij. De vroegere wereldkampioenen reageerden nog,

maar waren toch niet bestand tegen de Neerpeltse demarrage. Aan de 1 000 m-lijn waren de medailles reeds verdeeld : goud voor Hongarije, zilver voor Roemenië en BRONS voor NEERPELT. De Russen -de mannen met de witte pet- volgden op meer dan 100 m en konden na de aankomst -altans figuurlijk- hun pet afdoen voor de twee "rode duivels" uit België, die er zelf een beetje verbaasd bij stonden, niet goed begrijpend wat hen "overkomen" was. Pas toen zij op het podium stonden, het publiek hoorde applaudiseren als voor geen ander, de belgische vlag naar de top van de mast zagen gaan, en vooral HUN MEDAILLE om de hals kregen, drong het pas tot hun door dat zij iets gepresteerd hadden waartoe weinigen in staat zijn.

Het is een waarlijk grootse prestatie ; men moet eigenlijk zelf een wereldkampioenschap meebeleefd hebben om de juiste waarde van zo iets te kunnen beoordelen.

LOOZA

- - - - -